

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.937 van 7 oktober 2003
in de zaak A. 142.319/XII-3953.**

In zake : Christophe AELBRECHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. Coppens,
kantoor houdende te Roeselare,
Westlaan 358

tegen :

1. de STAD IEPER,
2. de BURGEMEESTER VAN DE STAD IEPER.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Christophe Aelbrecht op 4 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 3 oktober 2003 van de burgemeester van Ieper om café Ibiza, aan de Maarschalk Fochlaan te Ieper, te sluiten van 3 tot 20 oktober 2003;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 2001, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. Coppens, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat S. Gruwez, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de burgemeester van Ieper op 3 oktober 2003 café Ibiza, aan de Maarschalk Fochlaan te Ieper, sluit van vrijdag 3 oktober 2003 om 18 uur tot maandag 20 oktober 2003 om 9 uur omdat door de uitbating “de openbare orde regelmatig door lawaaihinder wordt verstoord”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de derde voorwaarde, dat verzoeker uiteenzet dat hij door de sluiting van zijn herberg zonder inkomen valt, zodat hij niet meer zijn gezin kan onderhouden en zijn schuldeisers honoreren; dat hij voorts nog het gevaar aanhaalt dat zijn klanten na de sluiting niet zullen terugkeren naar zijn café, dat er ten onrechte een negatieve smet op zijn inrichting wordt geworpen en dat zekere producten dreigen “vervallen” te geraken;

Overwegende dat verzoeker zich hoofdzakelijk beklaagt over een “zeer groot” inkomensverlies waardoor hij zijn gezin niet zal kunnen onderhouden en zijn schuldeisers niet zal kunnen betalen; dat, evenwel, verzoeker dit inkomensverlies -op een becijfering van het verlies op 3 oktober 2003 na- niet begroot, laat staan nog met concrete en verifieerbare stukken aannemelijk maakt; dat hij al evenmin specificeert en staaft welke schulden precies gevaar lopen onbetaald te blijven; dat het, voorts, blijkens de debatten ter terechtzitting volstrekt onzeker is of verzoeker wel een gezin heeft dat hij moet onderhouden; dat uit de debatten zelfs blijkt dat het café niet alleen van verzoeker is, maar ook nog door twee anderen wordt uitgebaat; dat verzoeker aldus slechts een fractie van de gederfde inkomsten als een eigen nadeel lijkt te kunnen doen gelden; dat voor het gebrek aan juistheid, precisie en stavingsstukken geen verontschuldiging vormt dat, zoals de raadsman van verzoeker ter zitting verklaart, verzoeker de Franse nationaliteit bezit en de “Franse slag” hem niet vreemd is;

Overwegende, aangaande de rest van het aangevoerde nadeel, dat het gevaar dat de klanten na de relatief korte sluiting niet zullen terugkeren

overdreven en al te hypothetisch voorkomt; dat het al dan niet terecht karakter van de negatieve smet die het bestreden besluit beweerdelijk meebrengt, de ernst van de middelen en dus een andere grondvoorwaarde voor de schorsing betreft; dat het nadeel dat een aantal belegde broodjes en hamburgers “vervallen” dreigen te geraken niet de voor een schorsing vereiste ernst vertoont;

Overwegende dat verzoeker niet genoegzaam aantoonde ten gevolge van de bestreden beslissing een nadeel te riskeren dat voor hem ernstig en moeilijk te herstellen is; dat niet aan de derde schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 2003, door :

de H. J. LUST,
Mevr. S. DOMS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. LUST.